

U S T A W A

z dnia <data wydania aktu> r.

o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, zwanym dalej „ETIAS”, w tym:

- 1) obowiązki i uprawnienia organów w zakresie przetwarzania danych zawartych w ETIAS poprzez Krajowy System Informatyczny do spraw Systemu ETIAS, zwany dalej „KSI ETIAS”;
- 2) właściwy organ, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

- 3) organ pełniący rolę centralnego punktu dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zwanego dalej „centralnym punktem dostępu”;
- 4) zakres i sposób przeprowadzania konsultacji krajowych, w tym w przypadku ręcznego przetwarzania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia 2018/1240;
- 5) właściwy organ oraz sposób i tryb prowadzenia postępowania odwoławczego, o którym mowa w art. 37 ust. 3, art. 40 ust. 3 oraz art. 41 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240;
- 6) organ odpowiedzialny za wprowadzanie i zarządzanie krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS, zgodnie z art. 34 ust. 3 i art. 35 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o wpis oraz sposób postępowania w tych sprawach.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) adresie poczty elektronicznej – rozumie się przez to adres e-mail wykorzystywany zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
- 2) agencji eu-LISA – rozumie się przez to Agencję Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz. Urz. UE L 295 z 21.11.2018, str. 99, z późn. zm.³⁾);
- 3) aplikacji WWW ETIAS – rozumie się przez to komponent KSI ETIAS umożliwiający użytkownikom indywidualnym dostęp do danych ETIAS i funkcjonalności związanych z ETIAS, bez konieczności integracji KSI ETIAS z systemami teleinformatycznymi organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS;
- 4) bezpośrednim dostępie – rozumie się przez to dostęp do danych ETIAS poprzez KSI ETIAS, realizowany samodzielnie przez organy i służby, o których mowa w art. 3 ust. 1, zgodnie z ich uprawnieniami;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 85, Dz. Urz. UE L 150 z 01.06.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 132 z 17.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/982 z 05.04.2024.

- 5) cudzoziemcu – rozumie się przez to obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240;
- 6) danych ETIAS – rozumie się przez to dane przetwarzane w systemie informacyjnym ETIAS;
- 7) europejskim oprogramowaniu dla jednostek krajowych ETIAS – rozumie się przez to oprogramowanie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240;
- 8) Europolu – rozumie się przez to Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępującym i uchylającym decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 53, z późn. zm.⁴⁾);
- 9) granicy zewnętrznej – rozumie się przez to granice zewnętrzne, o których mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);
- 10) innych systemach informacyjnych UE – rozumie się przez to systemy, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 2018/1240;
- 11) jednolitym interfejsie krajowym – rozumie się przez to interfejs, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240;
- 12) jednostce krajowej ETIAS – rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240;
- 13) jednostce operacyjnej – rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, wyznaczoną przez organ, o którym mowa art. 4 ust. 1, działającą w jego strukturze;
- 14) krajowej infrastrukturze granicznej – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, sprzęt lub sieci służące ochronie granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego, rozbudowane o funkcjonalności niezbędne dla ETIAS;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 72, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 169 z 27.06.2022, str. 1.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1717 z 20.06.2024.

- 15) krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS – rozumie się przez to krajowe oprogramowanie informatyczne wykorzystywane w ramach KSI ETIAS, umożliwiające realizację zadań jednostki krajowej ETIAS;
- 16) Krajowym Systemie Informatycznym do spraw Systemu ETIAS (KSI ETIAS) – rozumie się przez to system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160);
- 17) ochronie porządku publicznego – rozumie się przez to ochronę porządku publicznego, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 18) organach uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS – rozumie się przez to organy i służby, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1, uprawnione do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS;
- 19) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które stosuje przepisy rozporządzenia 2018/1240;
- 20) pliku wniosku – rozumie się przez to plik wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 21) pośrednim dostępie – rozumie się przez to wgląd do danych ETIAS poprzez KSI ETIAS, przez organy i służby, o których mowa w art. 4 ust. 1, realizowany za pośrednictwem centralnego punktu dostępu;
- 22) rozpatrywaniu wniosków o wydanie zezwolenia na podróż – rozumie się przez to ręczne przetwarzanie wniosków o wydanie zezwolenia na podróż przez jednostkę krajową ETIAS, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 2018/1240;
- 23) ryzyku dla bezpieczeństwa – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2018/1240;
- 24) ryzyku nielegalnej imigracji – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia 2018/1240;
- 25) systemie centralnym ETIAS – rozumie się przez to system centralny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2018/1240;
- 26) systemie informacyjnym ETIAS – rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia 2018/1240;
- 27) trafieniu – rozumie się przez to trafienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia 2018/1240;

- 28) użytkownika indywidualnym – rozumie się przez to funkcjonariusza lub pracownika upoważnionego w ramach organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS;
- 29) użytkownika końcowym – rozumie się przez to funkcjonariusza lub pracownika upoważnionego w ramach organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS za pośrednictwem systemu teleinformatycznego tego organu;
- 30) wprowadzaniu danych – rozumie się przez to czynności polegające na zapisywaniu danych ETIAS w systemie centralnym ETIAS, obejmujące rejestrowanie danych w pliku wniosku lub wprowadzanie ich do listy ostrzegawczej ETIAS;
- 31) wysokim ryzyku epidemicznym – rozumie się przez to ryzyko, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia 2018/1240;
- 32) zezwoleniu na podróż – rozumie się przez to zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia 2018/1240.

Rozdział 2

Organy uprawnione do przetwarzania danych ETIAS

Art. 3. 1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS w celu:

- 1) weryfikacji statusu zezwolenia na podróż cudzoziemca przekraczającego granicę państwową stanowiącą granicę zewnętrzną, zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej;
- 2) weryfikacji, czy spełnione są warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 49 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policji i Służbie Celno-Skarbowej;
- 3) przekazania danych ETIAS państwom trzecim, zgodnie z art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej;
- 4) podejmowania decyzji w sprawie wniosku o wydanie wizy lub dokumentu pobytowego, zgodnie z art. 49a rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi;

5) przekazania informacji celem usunięcia pliku wniosku cudzoziemca posiadającego ważne zezwolenie na podróż, zgodnie z art. 55 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi;

6) wprowadzania danych, ich zmiany lub usunięcia, przysługuje Straży Granicznej.

2. Komendantowi Głównemu Straży Granicznej przysługuje dostęp do informacji z rejestrów operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 45 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240. Informacje te mogą zostać wykorzystane w toku prowadzonego postępowania na podstawie art. 462 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203).

3. Dostęp do przeglądania danych, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, zgodnie z art. 84 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych i konsulowi.

4. Komendant Główny Straży Granicznej jest zobowiązany do zapewnienia zgodności z prawem, dokładności i aktualności wprowadzanych danych do systemu centralnego ETIAS oraz w razie potrzeby ich zmiany lub usunięcia zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 55 rozporządzenia 2018/1240.

5. Organ administracji publicznej niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o okolicznościach wskazujących, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS mogą podlegać zmianie lub usunięciu, są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240.

6. W przypadku gdy okoliczności wskazują, że dane przechowywane w systemie centralnym ETIAS podlegają zmianie lub usunięciu, są niezgodne z prawdą lub że dane były przetwarzane przez system centralny ETIAS z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej może wystąpić do innych organów administracji publicznej w celu weryfikacji tych okoliczności i danych. Odpowiedź w tych sprawach udzielana jest w terminie nie dłuższym niż 7 dni roboczych.

Art. 4. 1. Uprawnienie do pośredniego dostępu do KSI ETIAS, zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, przysługuje prokuratorowi, sądowi, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej.

2. Organy i służby, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie wyznaczają jednostki operacyjne, oraz zawiadamiają, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych jednostkach operacyjnych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach ich dotyczących.

3. Pośredni dostęp jest realizowany przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na wniosek jednostki operacyjnej, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest przekazywany w sposób elektroniczny. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

5. Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie dokonuje sprawdzeń danych ETIAS, informując o ich wynikach wnioskującą jednostkę operacyjną albo informuje ją o braku możliwości dokonania sprawdzeń danych ETIAS oraz jego przyczynach.

6. W przypadkach, o których mowa w art. 51 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, jednostki operacyjne powiadamiają Komendanta Głównego Straży Granicznej o usunięciu danych ETIAS uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania informacji, że uzyskanie tych danych ETIAS było nieuzasadnione.

7. Organy i służby, o których mowa w ust. 1, są właściwe do przekazania danych ETIAS, uzyskanych w wyniku pośredniego dostępu, państwu trzeciemu na zasadach określonych w art. 65 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o pośredni dostęp do danych ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia bezpiecznego i efektywnego przekazywania danych oraz bezpieczeństwo i ochronę danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS.

Rozdział 3

Jednostka krajowa ETIAS i Centralny Organ Techniczny Krajowego Systemu Informatycznego ETIAS

Art. 5. 1. Komendant Główny Straży Granicznej jest właściwym organem, o którym mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

2. Komendant Główny Straży Granicznej realizuje obowiązki i korzysta z uprawnień jednostki krajowej ETIAS w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240 oraz innych przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących jednostki krajowej ETIAS.

3. Do zadań Komendanta Głównego Straży Granicznej należy również:

- 1) pełnienie roli centralnego punktu dostępu, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 2) rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy, zgodnie z art. 37 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, w przypadku wydania decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż albo decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, zgodnie z art. 12 pkt 2 i 3;
- 3) rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy, zgodnie z art. 40 ust. 3 oraz art. 41 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240, w przypadku wydania decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż albo zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, zgodnie z art. 13 ust. 1;
- 4) prowadzenie konsultacji krajowych z właściwymi organami krajowymi w przypadku rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż albo zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej oraz prowadzenia postępowań o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także prowadzenie konsultacji z jednostkami krajowymi ETIAS innych państw członkowskich oraz innymi organami w zakresie wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS;
- 5) prowadzenie ewidencji osób posiadających upoważnienia w ramach centralnego punktu dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240;
- 6) zarządzanie dostępem użytkowników indywidualnych, w tym nadawanie i cofanie uprawnień do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS a także prowadzenie ewidencji uprawnień tych użytkowników;

- 7) prowadzenie wykazu jednostek operacyjnych, o którym mowa w art. 50 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
- 8) realizacja czynności, o których mowa w art. 55 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240;
- 9) prowadzenie rejestrów operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 10) powiadamianie Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o organie wskazanym w art. 57 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240 uznawanym za administratora;
- 11) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, o właściwych organach wskazanych w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240;
- 12) powiadamianie Komisji Europejskiej i agencji eu-LISA, zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, o wyznaczonych organach i centralnym punkcie dostępu, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 13) przygotowywanie informacji, o których mowa w art. 92 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240 oraz sprawozdań, o których mowa w art. 92 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240;
- 14) współpraca z Komisją Europejską w celu przyjęcia praktycznego podręcznika zgodnie z art. 93 rozporządzenia 2018/1240.

4. Komendant Główny Straży Granicznej w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, posiada uprawnienie do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS.

5. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień, o których mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

6. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia funkcjonariuszom lub pracownikom Straży Granicznej szkolenia dotyczące zasad bezpieczeństwa danych i praw podstawowych, w szczególności ochrony danych, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. g i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 6. 1. Komendant Główny Straży Granicznej pełni rolę Centralnego Organu Technicznego Krajowego Systemu Informacyjnego do spraw Systemu ETIAS, zwanego dalej „COT KSI ETIAS”, odpowiedzialnego od strony technicznej za właściwe funkcjonowanie, eksploatację, rozwój i utrzymanie KSI ETIAS.

2. Do zadań COT KSI ETIAS należy:

- 1) zapewnienie pod względem technicznym integracji krajowej infrastruktury granicznej usytuowanej w Komendzie Głównej Straży Granicznej w celu jej połączenia z jednolitym interfejsem krajowym usytuowanym w Komendzie Głównej Policji oraz w Komendzie Stołecznej Policji, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/1240;
- 2) zapewnienie połączenia centralnego punktu dostępu z jednolitym interfejsem krajowym w ramach istniejącej sieci łączności, zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240;
- 3) zapewnienie pod względem technicznym, możliwości stosowania automatycznych procesów wyszukiwania w systemie centralnym ETIAS na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną;
- 4) zapewnienie środków technicznych organom uprawnionym do przetwarzania danych ETIAS, do dostępu do danych ETIAS poprzez:
 - a) dostarczenie interfejsów programistycznych, będących elementem krajowej infrastruktury granicznej, umożliwiających integrację systemów teleinformatycznych organów uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS, a także ich rozwój i utrzymanie,
 - b) rozwój i utrzymanie aplikacji WWW ETIAS;
- 5) zapewnienie wydajności technicznej i dostępności infrastruktury KSI ETIAS;
- 6) zapewnienie bezpiecznych rozwiązań technicznych mających na celu ochronę danych ETIAS oraz innych danych przetwarzanych poprzez KSI ETIAS;
- 7) przyjęcie niezbędnych środków w odniesieniu do krajowej infrastruktury granicznej, w tym planu bezpieczeństwa oraz planu ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celach, o których mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
- 8) zapewnienie na poziomie krajowym interoperacyjności KSI ETIAS z krajowymi systemami teleinformatycznymi, rejestrami i bazami danych oraz innymi systemami informacyjnymi Unii Europejskiej oraz z danymi Europolu, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2018/1240;
- 9) odbieranie i przetwarzanie powiadomień, o których mowa w art. 46 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
- 10) odbieranie i przetwarzanie powiadomień, o których mowa w art. 48 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;

- 11) opracowywanie krajowych planów awaryjnych w przypadku braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych ETIAS na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną, o których mowa w art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240;
- 12) powiadamianie o incydentach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, podmiotów wskazanych w art. 60 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240;
- 13) odbieranie i przetwarzanie informacji przekazywanych przez agencję eu-LISA o incydentach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240;
- 14) współpraca z podmiotami wskazanymi w art. 60 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240, w przypadku zaistnienia incydentu bezpieczeństwa.

3. Organ uprawniony do bezpośredniego dostępu niezwłocznie informuje COT KSI ETIAS o zaistnieniu incydentów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

4. W przypadku zaistnienia incydentów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, COT KSI ETIAS ma prawo ograniczyć lub wyłączyć organowi uprawnionemu do bezpośredniego dostępu, dostęp do krajowej infrastruktury granicznej do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. O stwierdzonych nieprawidłowościach działania lub zabezpieczenia KSI ETIAS, COT KSI ETIAS niezwłocznie powiadamia organ uprawniony do bezpośredniego dostępu.

5. COT KSI ETIAS powiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji o przypadkach, o których mowa w ust. 4.

Art. 7. W celu właściwego funkcjonowania KSI ETIAS, Komendant Główny Policji:

- 1) zapewnia całodobową dostępność obsługi, zasilanie oraz bezpieczeństwo fizyczne elementów jednolitego interfejsu krajowego oraz jego łączność z systemem centralnym ETIAS;
- 2) zapewnia podłączenie krajowej infrastruktury granicznej do jednolitego interfejsu krajowego w ramach ośrodka podstawowego i zapasowego;
- 3) zapewnia niezbędną liczbę kluczowych elementów systemu, tak aby w razie awarii jednego z nich element zapasowy natychmiast przejął jego rolę bez zatrzymywania procesu produkcyjnego, i wydajną łączność na potrzeby KSI ETIAS;
- 4) współpracuje z COT KSI ETIAS w zakresie doprowadzenia sieci łączności do jednolitego interfejsu krajowego w celu podłączenia krajowej infrastruktury granicznej.

Rozdział 4

Rozpatrywanie wniosków o wydanie zezwolenia na podróż

Art. 8. 1. Komendant Główny Straży Granicznej rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na podróż oraz wnioski o wydanie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS, a dodatkowo może wykonywać czynności w tym zakresie także za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS.

2. Językiem wykorzystywanym podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż oraz zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, który złożył wniosek, jest język polski albo język angielski. Wykorzystanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

3. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, rozumie się przez to również wniosek o wydanie zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 9. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia na podróż rozpatruje się na zasadach określonych w rozporządzeniu 2018/1240.

2. Zapis rozmowy z cudzoziemcem przeprowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji audiowizualnej na odległość, zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240, przechowuje się w krajowym oprogramowaniu dla jednostki krajowej ETIAS.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zwraca się do konsula o przeprowadzenie rozmowy z cudzoziemcem. Sporządzoną opinię z rozmowy z cudzoziemcem przekazuje się niezwłocznie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, za pośrednictwem kanału wymiany informacji zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji, celem zapisu w pliku wniosku zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240. Jeżeli konsul dokonał zapisu rozmowy z cudzoziemcem, zapis tej rozmowy przekazuje się wraz ze sporządzoną opinią.

4. W celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego, Komendant Główny Straży Granicznej

przeprowadzając kompleksową weryfikację dotyczącą cudzoziemca, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia na podróż, może:

- 1) dokonywać sprawdzeń:
 - a) z wykorzystaniem rejestrów, systemów teleinformatycznych i baz danych Straży Granicznej, w szczególności Centralnego Systemu Informatycznego Straży Granicznej (CSI SG), o którym mowa w art. 2b ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej oraz Krajowego Rejestru Cudzoziemców (KRC), o którym mowa w art. 2c ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
 - b) w innych systemach informacyjnych Unii Europejskiej oraz innych krajowych systemach teleinformatycznych, bazach danych i rejestrach, do których posiada dostęp, lub z których może uzyskiwać dane i informacje w związku z realizacją zadań;
- 2) przeprowadzać konsultacje krajowe, w przypadku zaistnienia potrzeby uzyskania opinii innych organów o cudzoziemcu, czy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania zezwolenia na podróż w zakresie stwarzania ryzyka dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji lub wysokiego ryzyka epidemicznego, w tym uzyskanie dodatkowych informacji lub dokumentów;
- 3) dokonywać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów.

5. W ramach sprawdzeń, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b Komendant Główny Straży Granicznej, w celu indywidualnej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, może uzyskiwać wszystkie dane sprawdzanego cudzoziemca zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.

6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do czynności prowadzonych z urzędu przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, o których mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, a także do osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego albo firmy lub organizacji w przypadku trafień w wyniku weryfikacji albo porównania, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. m i ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 10. 1. W przypadku konsultacji krajowych, o których mowa w art. 9 ust. 4 pkt 2, Komendant Główny Straży Granicznej może zwrócić się do:

- 1) sądu;
- 2) prokuratora;
- 3) Komendanta Głównego Policji;
- 4) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 5) Szefa Agencji Wywiadu;

- 6) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej;
- 7) Komendanta Służby Ochrony Państwa;
- 8) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 9) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 10) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
- 11) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego;
- 12) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 13) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 14) ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 15) Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 16) innych organów niż wymienione w pkt 1–15, w razie potrzeby.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, przekazują, w zakresie właściwości, uzasadnioną opinię, pozytywną albo negatywną, w terminie nie dłuższym niż 48 godzin od otrzymania wniosku w tej sprawie. W pilnych przypadkach, Komendant Główny Straży Granicznej może wyznaczyć termin przekazania opinii krótszy niż 48 godzin.

3. Nieprzekazanie opinii w wyznaczonym terminie traktuje się jako pozytywną opinię dotyczącą cudzoziemca.

4. Opinia:

- 1) pozytywna – oznacza, że nie stwierdzono istnienia przesłanek faktycznych ani wynikających z takich przesłanek uzasadnionych podstaw, by uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne;
- 2) negatywna – oznacza, że stwierdzono istnienie przesłanek faktycznych, by uznać, że obecność cudzoziemca na terytorium państw członkowskich stwarza lub stworzy ryzyko dla bezpieczeństwa, ryzyko nielegalnej imigracji lub wysokie ryzyko epidemiczne.

5. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, wyznaczają punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych oraz niezwłocznie zawiadamiają pisemnie, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonym punkcie kontaktowym oraz o jego danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu i adresie email.

6. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–15, niezwłocznie zawiadamiają, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie dotyczącej wyznaczonego punktu kontaktowego.

7. Dla organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Minister Sprawiedliwości wyznacza jeden wspólny punkt kontaktowy właściwy w sprawach konsultacji krajowych dla tych organów.

8. Wymiana informacji pomiędzy organami, o których mowa w ust. 1, a Komendantem Głównym Straży Granicznej, odbywa się w sposób elektroniczny. W wyjątkowych przypadkach, wniosek oraz opinia o cudzoziemcu mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

9. W przypadku wystąpienia nowych okoliczności lub pojawienia się dalszych wątpliwości dotyczących cudzoziemca, Komendant Główny Straży Granicznej może ponownie zwrócić się o wydanie opinii o cudzoziemcu do organów, o których mowa w ust. 1.

Art. 11. 1. W przypadku gdy jednostka krajowa ETIAS innego państwa członkowskiego zwróci się, zgodnie z art. 28 lub art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, o opinię w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej przed przedstawieniem opinii może dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się przepisy art. 10.

2. Na negatywną opinię Komendanta Głównego Straży Granicznej w sprawie wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, o której mowa w art. 28 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/1240, cudzoziemcowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia wysłania na adres poczty elektronicznej przez jednostkę krajową ETIAS innego państwa członkowskiego decyzji o odmowie wydania zezwolenia na podróż zgodnie z art. 28 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240.

Rozdział 5

Zezwolenie na podróż i ponowne rozpatrzenie sprawy

Art. 12. Po rozpatrzeniu wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej:

- 1) wydaje zezwolenie na podróż, w przypadkach, o których mowa w art. 36 rozporządzenia 2018/1240;
- 2) odmawia wydania zezwolenia na podróż, w przypadkach, o których mowa w art. 37 rozporządzenia 2018/1240;

- 3) może wydać zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, w przypadkach, o których mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo odmawia wydania takiego zezwolenia.

Art. 13. 1. Komendant Główny Straży Granicznej:

- 1) unieważnia zezwolenie na podróż, w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 2) cofa zezwolenie na podróż, w przypadkach, o których mowa w art. 41 ust. 1–5 i 8 rozporządzenia 2018/1240.

2. Organ administracji publicznej, który powziął informacje, że warunki wydania zezwolenia na podróż nie były spełnione w momencie jego wydania albo w przypadku gdy cudzoziemiec przestał spełniać warunki, przekazuje niezwłocznie te informacje wraz z uzasadnieniem Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Wymiana informacji w tych sprawach pomiędzy organami administracji publicznej a Komendantem Głównym Straży Granicznej, odbywa się w sposób elektroniczny. W wyjątkowych przypadkach, informacje mogą zostać przekazane za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

3. Komendant Główny Straży Granicznej przed unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż, w szczególności w przypadku konieczności weryfikacji otrzymanych informacji, o których mowa w ust. 2, może wykonywać czynności w tym zakresie za pośrednictwem europejskiego oprogramowania dla jednostek krajowych ETIAS oraz dodatkowo za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS, a także dokonać sprawdzeń, przeprowadzić konsultacje krajowe lub dokonać ustaleń dotyczących przedstawionych informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 4. Do konsultacji stosuje się przepisy art. 10.

4. Językiem wykorzystywanym podczas czynności unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, w zakresie wymiany informacji oraz kontaktu z cudzoziemcem, jest język polski albo język angielski. Wykorzystanie innych języków jest możliwe po uprzednim uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, zgodnie z art. 27 ust. 2 i 8 oraz art. 44 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 14. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 12 i 13 ust. 1, są wydawane w postaci elektronicznej przez europejskie oprogramowanie dla jednostek krajowych ETIAS oraz doręczane na adres poczty elektronicznej w formie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 1 i 2, art. 42 oraz art. 44 ust. 7 rozporządzenia 2018/1240.

2. Decyzje o odmowie wydania, o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż są wydawane z wykorzystaniem standardowego formularza, o którym mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 15. 1. Od decyzji o:

- 1) odmowie wydania zezwolenia na podróż,
- 2) odmowie wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej,
- 3) unieważnieniu zezwolenia na podróż,
- 4) cofnięciu zezwolenia na podróż, z wyjątkiem decyzji wydanej na wniosek cudzoziemca, o której mowa w art. 41 ust. 8 rozporządzenia 2018/1240

– przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

2. Cudzoziemiec składa wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia wysłania na adres poczty elektronicznej powiadomienia, o którym mowa w art. 38 ust. 2 i art. 42 rozporządzenia 2018/1240.

3. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy może złożyć upoważniony przez cudzoziemca pełnomocnik do złożenia wniosku w jego imieniu, a w przypadku małoletnich, wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny.

4. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zawiera:

- 1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 2) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240;
- 3) informacje o treści rozstrzygnięcia i dacie wydania decyzji, której dotyczy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- 4) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;
- 5) uzasadnienie.

5. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołącza się w postaci elektronicznej odwzorowanie cyfrowe:

- 1) wszystkich stron dokumentu podróży, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. d rozporządzenia 2018/1240;
- 2) pisemnego oświadczenia podpisanego przez osobę składającą wniosek, że podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe oraz klauzulę o treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są

kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;

- 3) pełnomocnictwa wraz z dowodem wniesienia opłaty skarbowej w przypadkach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154, 1795 i 1847) oraz wskazuje dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. m rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;
- 4) innych dokumentów – w przypadku, gdy cudzoziemiec je posiada.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 5 pkt 2, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z informacjami lub dokumentami, składa się w języku polskim w postaci elektronicznej za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2.

8. Za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłaty nie pobiera się od cudzoziemca, który w dniu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ukończył lat osiemnastu albo ukończył lat siedemdziesiąt, a także od cudzoziemca, którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240.

9. Cudzoziemiec uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 8, z chwilą składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. Brak uiszczenia opłaty skutkuje niezłożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

10. W przypadku niedostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, o którym mowa w ust. 7, informacja o tym oraz o przywróceniu dostępności, jest niezwłocznie publikowana na stronie internetowej urzędu obsługującego Komendanta Głównego Straży Granicznej.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, termin złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy ulega zawieszeniu do czasu przywrócenia dostępności narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej.

12. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, służące za dowód w postępowaniu o ponowne rozpatrzenie sprawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język

polski, dokonany przez tłumacza zawierającym jego imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego oraz podpis tłumacza, który dokonał przekładu, a także datę sporządzenia przekładu.

13. Komendant Główny Straży Granicznej może w razie wątpliwości żądać elektronicznego poświadczenia zgodności z oryginałem:

- 1) udzielonego pełnomocnictwa, lub
- 2) własnoręczności podpisu pełnomocnictwa przez cudzoziemca, lub
- 3) dokumentu potwierdzającego sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawania opiekunem prawnym, lub
- 4) innego dokumentu dołączonego do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

14. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także doradca podatkowy mogą sami poświadczyć za zgodność z oryginałem dokument udzielonego im pełnomocnictwa, dokument potwierdzający sprawowanie władzy rodzicielskiej lub pozostawania opiekunem prawnym lub inny dokument dołączony do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jeżeli dokument został sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, poświadczenia jego zgodności z oryginałem dokonuje się przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego lub podpisu osobistego. Dokumenty poświadczane elektronicznie sporządzane są w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Przepis stosuje się odpowiednio do dokumentów złożonych w toku postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy.

15. Cudzoziemiec może cofnąć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przed wydaniem decyzji w tej sprawie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej.

16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty pobieranej za przyjęcie i rozpatrzenie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz sposób uiszczania tej opłaty, mając na względzie, że opłata nie może być niższa niż 100 złotych i wyższa niż 6,54% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz jej wysokość nie powinna stanowić dla cudzoziemca przeszkody w złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 16. 1. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie spełnia wymogów formalnych, Komendant Główny Straży Granicznej wzywa cudzoziemca do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia wysłania wezwania na adres poczty elektronicznej, pod rygorem

pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Przepis stosuje się odpowiednio do informacji i dokumentów dołączonych do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozpatruje się w terminie nie dłuższym niż 90 dni. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia usunięcia braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także informacji lub dokumentów dołączonych do tego wniosku. W uzasadnionych przypadkach, Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia cudzoziemca o nowym terminie załatwienia sprawy oraz wskazuje powody niezakończoności sprawy w terminie. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej.

3. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie skutkuje wstrzymaniem lub zawieszeniem wykonania zaskarżonej decyzji.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do decyzji dotyczących cudzoziemców, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/1240, będących członkami rodziny obywateli Unii Europejskiej lub cudzoziemców korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii Europejskiej na mocy umowy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwem trzecim z drugiej strony – z wyjątkiem sytuacji, w której wjazd lub pobyt wskazanych cudzoziemców może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich.

5. Informacje dotyczące ponownego rozpatrzenia sprawy są zapisywane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w pliku wniosku.

6. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy art. 9 ust. 2-6 i art. 10, a także przepisy art. 25a-29, art. 36-37, art. 40, art. 41 i art. 44 rozporządzenia 2018/1240 w zakresie rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na podróż, ich unieważnienia albo cofnięcia.

7. Cudzoziemcy i ich przedstawiciele mają obowiązek niezwłocznie zawiadomić Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, zawartych w pliku wniosku, w tym adresie poczty elektronicznej. W razie niedopełnienia tego obowiązku, doręczenie na dotychczasowy adres poczty elektronicznej uważa się za dokonane.

Art. 17. 1. W przypadku gdy przed upływem terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub terminu na rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 2, cudzoziemcowi:

- 1) wydano zezwolenie na podróż w wyniku rozpatrzenia odrębnego wniosku, lub
- 2) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/1240, lub
- 3) usunięto plik wniosku w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 55 ust. 5-7 rozporządzenia 2018/1240

– wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy pozostawia się bez rozpoznania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli cudzoziemiec nie usunął w terminie braków formalnych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, cofnął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także gdy postępowanie było albo stało się bezprzedmiotowe.

3. O pozostawieniu wniosku bez rozpoznania w przypadkach, o którym mowa w ust. 1 i 2, powiadamia się cudzoziemca, wskazując przyczyny pozostawienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy bez rozpoznania. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 18. Po upływie terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo uprzednim złożeniu takiego wniosku, cudzoziemiec po dokonaniu uwierzytelnienia, o którym mowa w art. 15 ust. 7, otrzymuje za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, informację o braku możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 19. 1. Cudzoziemcowi, w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3 i 4, można udostępnić informacje zawarte w pliku wniosku związane odpowiednio z cofnięciem albo unieważnieniem zezwolenia na podróż, z wyjątkiem sytuacji gdy informacje te są dostępne dla cudzoziemca za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240.

2. Wniosek o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku, składa się w języku polskim razem z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w ust. 1.

3. Informacje zawarte w pliku wniosku doręcza się na adres poczty elektronicznej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku.

4. W uzasadnionych przypadkach oraz w przypadku okoliczności o, których mowa w ust. 1 można nie uwzględnić wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. Komendant Główny Straży Granicznej informuje wnioskodawcę o nieuwzględnieniu wniosku w formie powiadomienia, które zawiera wskazanie przyczyny nieuwzględnienia wniosku o udostępnienie informacji zawartych w pliku wniosku. W powiadomieniu można odstąpić od wskazania powodów nieuwzględnienia wniosku, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich. Powiadomienie doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 20. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącego decyzji o:

- 1) odmowie wydania zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której:
 - a) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję,
 - b) uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje zezwolenie na podróż;
- 2) odmowie wydania zezwolenia na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej, Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której:
 - a) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję,
 - b) uchyla zaskarżoną decyzję i wydaje zezwolenie na podróż o ograniczonej ważności terytorialnej.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 21. 1. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącego decyzji o unieważnieniu albo cofnięciu zezwolenia na podróż, Komendant Główny Straży Granicznej wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję;
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, doręcza się na adres poczty elektronicznej.

Art. 22. 1. Na decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia wysłania decyzji na adres poczty elektronicznej. Art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143) nie stosuje się.

2. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a oraz art. 21 ust. 1 pkt 1, zawierają oznaczenie organu, oznaczenie strony, numer wniosku, o którym mowa

w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest utrzymywana w mocy, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego, a ponadto pouczenie o dopuszczalności i trybie wniesienia skargi do sądu administracyjnego oraz wysokości opłaty od wpisu od skargi, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty od wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia faktycznego, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej.

3. Decyzje, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b oraz art. 21 ust. 1 pkt 2, zawierają oznaczenie organu, numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240, oznaczenie strony, rozstrzygnięcie, oznaczenie decyzji, która jest uchylana, podstawę prawną oraz powody rozstrzygnięcia, datę wydania decyzji, podpis pracownika działającego w imieniu organu z podaniem imienia, nazwiska oraz zajmowanego stanowiska, a w przypadku funkcjonariusza także stopnia służbowego. W decyzji można odstąpić od wskazania powodów rozstrzygnięcia, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony. Decyzje wydaje się w postaci elektronicznej.

Art. 23. 1. Za dzień doręczenia decyzji, wezwań oraz powiadomień uznaje się dzień ich wysłania na adres poczty elektronicznej.

2. Wymiana informacji oraz kontakt z cudzoziemcem, a także z jego przedstawicielami, odbywa się w języku polskim za pośrednictwem adresu poczty elektronicznej. Podania (żądania, wyjaśnienia, wnioski) wniesione w inny sposób niż na podstawie wymagań ustalonych w przepisach ustawy lub rozporządzenia 2018/1240, pozostawia się bez rozpoznania.

3. Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi postępowanie o ponowne rozpatrzenie sprawy w sposób elektroniczny za pośrednictwem krajowego oprogramowania dla jednostki krajowej ETIAS.

Art. 24. Do postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), z wyjątkiem art. 14 § 1a zdanie drugie, art. 32, art. 33 § 1–3 oraz działu IV.

Rozdział 6

Lista ostrzegawcza ETIAS

Art. 25. 1. Komendant Główny Straży Granicznej wprowadza, aktualizuje lub usuwa dane z listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2018/1240, a także jest odpowiedzialny za:

- 1) zarządzanie krajowymi wpisami do tej listy;
- 2) prowadzenie konsultacji, o których mowa art. 9 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2018/1240.

2. Dane do listy ostrzegawczej ETIAS są wprowadzane, aktualizowane lub usuwane na wniosek organu, w którego posiadaniu znajdują się informacje dotyczące przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240. Aktualizacja lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS następuje wyłącznie na wniosek organu, którego dane zostały wprowadzone do listy ostrzegawczej ETIAS.

3. Wniosek o wprowadzenie lub aktualizację danych do listy ostrzegawczej ETIAS zawiera dane zgodnie z zakresem art. 34 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, umotywowanie wprowadzenia lub aktualizacji danych oraz datę początkową oraz datę końcową okresu ważności wpisu.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 2, przekazywane są w sposób elektroniczny. W wyjątkowych przypadkach, po wcześniejszym ustaleniu z Komendantem Głównym Straży Granicznej, wniosek może zostać przekazany za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, zapewniającego bezpieczne warunki przekazywania danych i informacji.

5. Informacji dotyczących wprowadzonych danych do listy ostrzegawczej ETIAS, o których mowa w ust. 3, nie udostępnia się w związku z realizacją praw osoby, której dane dotyczą, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206).

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS przekazywanego za pośrednictwem alternatywnego kanału wymiany informacji, mając na względzie zapewnienie sprawności zarządzania krajowymi wpisami do listy ostrzegawczej ETIAS.

Art. 26. Uprawnienie do występowania z wnioskiem o wprowadzanie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, prokuratorowi, Straży Granicznej, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej.

Art. 27. 1. Organ:

- 1) występujący z wnioskiem o wprowadzenie lub aktualizację danych do listy ostrzegawczej ETIAS, lub
- 2) w okresie obowiązywania wpisu do listy ostrzegawczej ETIAS
– jest odpowiedzialny za weryfikację czy dane wniosku o wprowadzenie lub aktualizację lub obowiązujący wpis do listy ostrzegawczej ETIAS nie odpowiada wpisowi dokonanemu w Systemie Informacyjnym Schengen, celem uniknięcia powielenia wpisów danych zgodnie z art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240.

2. W przypadku stwierdzenia powielenia wpisów, o którym mowa w ust. 1, nie wprowadza lub aktualizuje się danych do listy ostrzegawczej ETIAS, a wprowadzone dane usuwa się.

Art. 28. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie wprowadzania danych do listy ostrzegawczej ETIAS oraz zarządzania krajowymi wpisami do tej listy jest uprawniony do:

- 1) oceny wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS w zakresie warunków określonych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240;
- 2) wystąpienia o przekazanie dodatkowych informacji, w terminie na udzielenie odpowiedzi nie dłuższym niż 7 dni, w zakresie wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS lub obowiązujących wpisów na tej liście;
- 3) aktualizacji lub usunięcia danych wprowadzonych do listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240;
- 4) nieuwzględnienia wniosku o wprowadzenie, aktualizację lub usunięcie danych z listy ostrzegawczej ETIAS w wyniku dokonanej oceny, o której mowa w pkt 1.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, Komendant Główny Straży Granicznej powiadamia organ wnioskujący o przyczynach nieuwzględnienia wniosku.

Art. 29. 1. Za terminową weryfikację, w tym ocenę aktualności oraz prawdziwości wprowadzonych danych do listy ostrzegawczej ETIAS zgodnie z art. 35 ust. 4 i 6 rozporządzenia 2018/1240, odpowiada organ na wniosek, którego dane zostały wprowadzone do listy ostrzegawczej ETIAS.

2. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana:

- 1) nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy - w przypadku wpisów ważnych powyżej 12 miesięcy, lub
- 2) przed upływem terminu ważności wpisu - w przypadku wpisów ważnych 12 miesięcy albo poniżej 12 miesięcy

– zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.

3. Organ, na wniosek którego dane zostały wprowadzone do listy ostrzegawczej ETIAS, niezwłocznie powiadamia Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, celem aktualizacji lub usunięcia danych z listy ostrzegawczej ETIAS.

4. Brak powiadomienia o wyniku dokonanej weryfikacji w terminach, o których mowa w ust. 2, skutkuje usunięciem wpisu z listy ostrzegawczej ETIAS.

Art. 30. 1. Komendant Główny Straży Granicznej w przypadku:

- 1) trafienia w wyniku porównania, o którym mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, albo
- 2) powiadomienia, o którym mowa w art. 35a ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, albo
- 3) weryfikacji zapytania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. h rozporządzenia 2018/1240

– dotyczącego krajowego wpisu na liście ostrzegawczej ETIAS, może przeprowadzić dodatkowe czynności, o których mowa w art. 9 ust. 4, w tym konsultacje z organem na wniosek którego dane zostały wprowadzone do listy ostrzegawczej ETIAS oraz uzyskać szczegółowe informacje i dokumenty uzasadniające wpis na liście ostrzegawczej ETIAS.

2. Organy, o których mowa w art. 26, wyznaczają punkty kontaktowe do prowadzenia konsultacji oraz niezwłocznie zawiadamiają, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, Komendanta Głównego Straży Granicznej o wyznaczonych punktach kontaktowych i ich danych teleadresowych, a w szczególności o adresie, numerze telefonu, adresie e-mail, a także o wszelkich zmianach ich dotyczących.

3. Do konsultacji prowadzonych zgodnie z ust. 1 oraz ich terminów stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 2–9.

Rozdział 7

Bezpieczeństwo KSI ETIAS

Art. 31. Organy, o których mowa w rozdziale 2, są obowiązane, w zakresie swojej właściwości, do współpracy z Komendantem Głównym Straży Granicznej w celu realizacji ich zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS, w tym do przekazywania dokumentów, udzielania informacji oraz aktualnych i niezbędnych danych do prowadzenia wykazu jednostek operacyjnych oraz w celu przekazywania powiadomień o organach uprawnionych do przetwarzania danych ETIAS, a także niezwłocznego zgłaszania ujawnionych incydentów bezpieczeństwa i nieprawidłowości w związku z dostępem do KSI ETIAS oraz przetwarzaniem danych poprzez KSI ETIAS.

Art. 32. Komendant Główny Straży Granicznej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie dotyczące oceny funkcjonowania KSI ETIAS w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem KSI ETIAS.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w celu sprawowania nadzoru, ma prawo do:

- 1) dostępu do informacji, o których mowa w art. 59 ust. 3 lit. k rozporządzenia 2018/1240;
- 2) sprawdzania, czy KSI ETIAS spełnia wymagania techniczne niezbędne do udziału Rzeczypospolitej Polskiej w ETIAS;
- 3) sprawdzania, czy osoby mające dostęp do KSI ETIAS posiadają ważne upoważnienie do dostępu do KSI ETIAS, przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS oraz zaświadczenie o przeszkoleniu w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych;
- 4) sprawdzania prawidłowości opisu zadań i funkcji osób mających dostęp do KSI ETIAS;
- 5) sprawdzania zapewnienia odpowiedniej ochrony fizycznej KSI ETIAS przez organy mające do niego bezpośredni dostęp, w szczególności poprzez uniemożliwianie dostępu osobom nieuprawnionym do KSI ETIAS.

Art. 34. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawując nadzór, o którym mowa w art. 33 ust. 1, może:

- 1) żądać przedłożenia informacji w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;

- 2) przeprowadzać, w godzinach urzędowania danego organu, oględziny urządzeń, nośników oraz systemów informatycznych włączonych do KSI ETIAS w ramach danego organu;
- 3) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii;
- 4) żądać zablokowania bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 35. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa danych oraz prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w ETIAS.

Rozdział 8

Ochrona danych osobowych w KSI ETIAS

Art. 36. 1. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS, każdy we własnym zakresie, udziela oraz cofa upoważnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS użytkownikowi indywidualnemu lub użytkownikowi końcowemu, a także prowadzi ewidencję tych upoważnień.

2. Warunkiem udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jest odbycie szkolenia dotyczącego dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, w szczególności w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych.

3. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS zapewnia szkolenie, o którym mowa w ust. 2.

4. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2, jest prowadzone na podstawie programu szkolenia opracowanego i zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Straży Granicznej. Szkolenie kończy się uzyskaniem zaświadczenia o jego ukończeniu.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
- 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
- 3) zakres upoważnienia użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
- 4) okres, na który udziela się upoważnienia;
- 5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS;
- 6) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2;
- 7) adres e-mail użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;

- 8) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego lub użytkownika końcowego;
- 9) numer upoważnienia.

6. Użytkownik indywidualny oraz użytkownik końcowy składa oświadczenie o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych osobowych, w tym ochrony przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych oraz ich przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, które dołącza się do upoważnienia, o którym mowa w ust. 1

7. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS może upoważnić podległych mu funkcjonariuszy lub pracowników do udzielania i cofania w jego imieniu upoważnień, o których mowa w ust. 1.

8. Komendant Główny Straży Granicznej, na wniosek organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, nadaje użytkownikowi indywidualnemu uprawnienie do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS i przydziela w tym celu spersonalizowany identyfikator i hasło tego użytkownika. W przypadku zmiany zakresu uprawnień, użytkownikowi indywidualnemu nie przydziela się ponownie spersonalizowanego identyfikatora i hasła.

9. Wniosek, o którym mowa w ust. 8, zawiera:

- 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego;
- 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego;
- 3) zakres uprawnień, który nadaje się użytkownikowi indywidualnemu;
- 4) okres, na który nadaje się uprawnienia użytkownikowi indywidualnemu;
- 5) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS;
- 6) informację o wydaniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, w tym załączone odwzorowanie cyfrowe tego upoważnienia;
- 7) informację o odbyciu szkolenia, o którym mowa w ust. 2;
- 8) adres e-mail użytkownika indywidualnego;
- 9) numer telefonu kontaktowego użytkownika indywidualnego.

10. Zakres wnioskowanych uprawnień, o których mowa w ust. 9 pkt 3, nie może być szerszy niż zakres udzielonego upoważnienia użytkownika indywidualnego wskazanego w ust. 5 pkt 3.

11. Komendant Główny Straży Granicznej cofa uprawnienie użytkownikowi indywidualnemu do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS,

za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS na wniosek organu, który wystąpił o nadanie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu, zawierający:

- 1) imię i nazwisko użytkownika indywidualnego;
- 2) numer PESEL użytkownika indywidualnego;
- 3) nazwę organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS;
- 4) spersonalizowany identyfikator.

12. Wnioski, o których mowa w ust. 8 lub 11, składa się w formie elektronicznej za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS.

13. W przypadku braków formalnych wniosku, o którym mowa w ust. 8 lub 11, a w szczególności gdy wniosek jest niekompletny, zawiera niepoprawne informacje lub jest niezasadny, Komendant Główny Straży Granicznej nie uwzględnia wniosku o nadanie lub cofnięcie uprawnień użytkownikowi indywidualnemu oraz informuje organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS o przyczynach nieuwzględnienia wniosku.

14. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS wyznacza podległych funkcjonariuszy lub pracowników upoważnionych w ramach organu do:

- 1) składania wniosków za pośrednictwem aplikacji WWW ETIAS o nadanie lub cofnięcie uprawnień, o których mowa ust. 8 i 11;
- 2) przeglądania ewidencji uprawnień, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6, w zakresie zgodnym z przypisaniem użytkownika indywidualnego do struktury organizacyjnej danego organu uprawnionego do przetwarzania danych ETIAS, określonej w słownikach systemowych KSI ETIAS;
- 3) aktualizowania słowników systemowych KSI ETIAS w zakresie udostępnionym w aplikacji WWW ETIAS.

15. Organ uprawniony do przetwarzania danych ETIAS informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o wyznaczonych osobach wskazanych w ust. 14, w celu nadania im uprawnień do aplikacji WWW ETIAS oraz przydzielania spersonalizowanego identyfikatora i hasła, przekazując informacje i dane o tych osobach, a także o każdej zmianie ich dotyczącej. Do zakresu przekazywanych informacji i danych przepisy ust. 9 pkt 1, 2, 4, 5 i 7–9 stosuje się odpowiednio.

16. Komendant Główny Straży Granicznej może upoważnić funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej do nadawania i cofania, w jego imieniu, uprawnień, o których mowa w ust. 8 i 15.

17. Ewidencja upoważnień, o której mowa w ust. 1, zawiera elementy wymienione w ust. 5 pkt 1–5 oraz 7–9, a także datę udzielenia lub cofnięcia upoważnienia. Ewidencja upoważnień może być prowadzona w formie elektronicznej.

18. Ewidencja uprawnień, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6, zawiera elementy wymienione w ust. 9 oraz spersonalizowany identyfikator użytkownika indywidualnego lub osób, o których mowa w ust. 14 i datę nadania lub cofnięcia uprawnień. Ewidencja uprawnień może być prowadzona w formie elektronicznej.

19. Administratorem danych przetwarzanych w KSI ETIAS jest Komendant Główny Straży Granicznej.

20. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór upoważnienia do dostępu do KSI ETIAS oraz przetwarzania danych poprzez KSI ETIAS, o którym mowa w ust. 1,
- 2) wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 6,
- 3) sposób przekazywania informacji o przydzielonym spersonalizowanym identyfikatorze i haśle

– mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa danych oraz prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w ETIAS.

Art. 37. 1. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest organem nadzorczym w rozumieniu art. 66 rozporządzenia 2018/1240.

2. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 66 rozporządzenia 2018/1240:

1) monitoruje, czy przetwarzanie danych osobowych w KSI ETIAS odbywa się zgodnie z prawem;

2) publikuje co roku, do dnia 31 marca, na stronie internetowej Urzędu informacje, o których mowa w art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, przekazywane przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na temat liczby wniosków o sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych, działań podjętych w ramach odpowiedzi na wnioski i liczby sprostowań, uzupełnień, usunięć i ograniczeń przetwarzania dokonanych w odpowiedzi na wnioski zainteresowanych osób.

3. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do monitoringu oraz kontroli operacji przetwarzania danych, o których mowa odpowiednio w art. 66 ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia 2018/1240, stosuje się przepisy odpowiednio rozdziału 9 ustawy z dnia 10 maja 2018 r.

o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781 oraz z 2026 r. poz. 252) albo art. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Art. 38. 1. Do rozpatrywania wniosków cudzoziemców dotyczących realizacji praw, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się za pośrednictwem ogólnodostępnej strony internetowej lub aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2018/1240, a w przypadku ich niedostępności, wniosek składa się w postaci elektronicznej za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej. W przypadku małoletnich, wniosek składa osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny.

3. Wniosek składany za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej, zawiera:

- 1) numer wniosku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240;
- 2) dane cudzoziemca, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a, aa oraz d–g rozporządzenia 2018/1240;
- 3) informacje o rodzaju wniosku: dostęp do danych osobowych, ich sprostowanie, uzupełnienie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania;
- 4) uzasadnienie;
- 5) dane osoby sprawującej władzę rodzicielską lub opiekuna prawnego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240 – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 zdanie drugie;
- 6) odwzorowanie cyfrowe innych dokumentów – w przypadku, gdy cudzoziemiec je posiada;
- 7) odwzorowanie cyfrowe podpisanego przez osobę składającą wniosek, pisemnego oświadczenia, że podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe oraz klauzulę o treści: „Podane we wniosku informacje i przedstawione dokumenty są kompletne, autentyczne i prawidłowe. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa

w ust. 3 pkt 7, zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. Złożenie wniosku za pośrednictwem narzędzia teleinformatycznego Straży Granicznej następuje w języku polskim, po dokonaniu uwierzytelnienia na podstawie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

6. Dokumenty lub informacje sporządzone w języku obcym, służące za dowód w postępowaniu dotyczącym realizacji praw, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2018/1240, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza zawierającym jego imię i nazwisko, adres, numer telefonu kontaktowego oraz podpis tłumacza, który dokonał przekładu a także datę sporządzenia przekładu.

7. Informacja o przyczynie odmowy, o której mowa w art. 64 ust. 3 rozporządzenia 2018/1240, jest sporządzana przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w postaci elektronicznej i opatrywana jest podpisem elektronicznym dostępnym w europejskim oprogramowaniu dla jednostek krajowych ETIAS albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym, kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną upoważnionego pracownika lub funkcjonariusza ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią, o których mowa w ustawie z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, oraz doręczana na adres poczty elektronicznej.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, cudzoziemcowi przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub sądu powszechnego. Cudzoziemca poucza się o sposobie wniesienia skargi oraz informuje na temat pomocy, o której w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2018/1240.

9. Komendant Główny Straży Granicznej prowadzi rejestr złożonych wniosków i sposobu ich rozpatrzenia zgodnie z art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240. Rejestr prowadzi się w formie elektronicznej.

10. Komendant Główny Straży Granicznej przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych informacje z rejestru, o którym mowa w ust. 9, w terminie wskazanym w art. 64 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach

Art. 39. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2b dodaje się art. 2c w brzmieniu:

„Art. 2c. 1. Komendant Główny Straży Granicznej tworzy, prowadzi, rozwija i utrzymuje Krajowy Rejestr Cudzoziemców, zwany dalej „KRC”, w celu:

- 1) identyfikowania i weryfikowania danych cudzoziemców za pomocą zaawansowanych algorytmów porównywania danych;
- 2) umożliwiania organom administracji publicznej oraz innym podmiotom realizującym zadania publiczne weryfikacji danych cudzoziemców dla zapewnienia właściwej ich jakości oraz poprawności;
- 3) zapewniania funkcjonowania wyspecjalizowanego narzędzia teleinformatycznego wykorzystywanego w zakresie:
 - a) ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) przeciwdziałania nielegalnej migracji, wsparcia monitorowania i analizowania zjawisk migracyjnych, w tym rozpoznawania zagrożeń migracyjnych,
 - c) wspierania realizacji działań umożliwiających przeciwdziałanie nadużyciom w zakresie korzystania przez cudzoziemców z pomocy udzielanej ze środków publicznych, w tym pomocy społecznej,
 - d) wspierania realizacji obowiązków wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w wielkoskalowych systemach informacyjnych Unii Europejskiej w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
 - e) wspierania realizacji czynności administracyjnych podejmowanych wobec cudzoziemców przez organy administracji publicznej i inne podmioty realizujące zadania publiczne,
 - f) wspierania wymiany informacji na podstawie umów międzynarodowych w kontekście nielegalnej imigracji.

2. KRC jest prowadzony w systemie teleinformatycznym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160).

3. KRC jest zasilany w drodze teletransmisji, w zakresie przetwarzanych danych i informacji o cudzoziemcach, przez systemy teleinformatyczne, w tym rejestry i bazy danych prowadzone przez:

- 1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych, na podstawie przepisów art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1611) oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2026 r. poz. 90),
- 2) ministra właściwego do spraw zagranicznych, na podstawie przepisów art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. 2026 r. poz. 76),
- 3) ministra właściwego do spraw informatyzacji, na podstawie przepisów art. 6 i art. 44c ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2026 r. poz. 384),
- 4) ministra właściwego do spraw pracy, na podstawie przepisów art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 1746 i 1794),
- 5) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, na podstawie przepisów art. 342 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁶⁾),
- 6) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, na podstawie przepisów art. 23 ust. 4a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 i 1302 oraz z 2026 r. poz. 26 i 203),
- 7) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, na podstawie przepisów art. 449 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w zakresie danych, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 1–7, 8–12, 16, 17 i 19 tej ustawy,
- 8) Komendanta Głównego Straży Granicznej, na podstawie przepisów art. 2b,
- 9) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, na podstawie przepisów art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1750 i 1823),

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203 i 328.

10) Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie przepisów art. 33 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2026 r. poz. 199 i 252)

– zwane dalej „systemami źródłowymi.”.

4. Cudzoziemcowi, którego dane są przetwarzane w KRC, jest nadawany Główny Identyfikator Cudzoziemca, zwany dalej „GIC”.

5. GIC jest symbolem alfanumerycznym identyfikującym cudzoziemca, generowanym automatycznie, przy wsparciu algorytmów porównywania danych alfanumerycznych.

6. W KRC przetwarza się następujące dane i informacje dotyczące cudzoziemców:

- 1) imię (imiona);
- 2) nazwisko (nazwiska);
- 3) imiona poprzednie;
- 4) nazwiska poprzednie;
- 5) data urodzenia;
- 6) płeć;
- 7) imię (imiona) ojca;
- 8) imię (imiona) matki;
- 9) kraj urodzenia;
- 10) miejsce urodzenia;
- 11) obywatelstwa;
- 12) narodowość;
- 13) informacje o wydanych cudzoziemcowi lub posiadanych przez cudzoziemca dokumentach:
 - a) rodzaj dokumentu,
 - b) seria i numer dokumentu,
 - c) data wydania dokumentu,
 - d) data ważności dokumentu,
 - e) kraj wydania dokumentu,
 - f) organ wydający dokument,
 - g) miejsce wydania dokumentu;
- 14) odciski linii papilarnych;
- 15) wizerunek twarzy;

- 16) GIC;
- 17) numer PESEL, o ile został nadany;
- 18) inne krajowe lub zagraniczne numery identyfikacyjne, o ile zostały nadane;
- 19) identyfikatory cudzoziemca w systemie źródłowym, jeśli istnieją;
- 20) identyfikator systemu źródłowego, jeśli istnieje;
- 21) informacje o: wnioskach, postanowieniach, decyzjach, wyrokach sądów, kontrolach, czynnościach w zakresie wydania, odmowy wydania, unieważnienia lub cofnięcia dokumentów oraz o innych rozstrzygnięciach lub czynnościach, w tym czynnościach materialno-technicznych obejmujących w szczególności wpis, rejestrację, dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, zwanych dalej „zdarzeniami”, obejmujących:
 - a) oznaczenie systemu źródłowego,
 - b) identyfikator zdarzenia,
 - c) nazwę organu rejestrującego zdarzenie,
 - d) nazwę zdarzenia,
 - e) datę zdarzenia,
 - f) identyfikator sprawy, jeśli istnieje.

7. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–7 i 9–10, informuje niezwłocznie Komendanta Głównego Straży Granicznej o każdej zmianie w zakresie danych i informacji dotyczących cudzoziemca, przetwarzanych w systemie źródłowym, a także innych zasad i sposobu prowadzenia systemu źródłowego, mogących mieć wpływ na ciągłość zasilania KRC, w szczególności w zakresie danych, o których mowa w ust. 6.

8. Dane i informacje dotyczące cudzoziemców przetwarzane w KRC udostępnia się wyłącznie w drodze teletransmisji i w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań, następującym podmiotom:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
- 3) ministrowi właściwemu do spraw pracy;
- 4) ministrowi właściwego do spraw rodziny;
- 5) ministrowi właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 6) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 7) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 8) Straży Granicznej;

- 9) Policji;
- 10) konsulom;
- 11) wojewodom;
- 12) Państwowej Inspekcji Pracy;
- 13) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych;
- 14) Radzie do Spraw Uchodźców;
- 15) organom ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa państwa;
- 16) innym organom administracji publicznej realizującym czynności administracyjne dotyczące cudzoziemców.

9. Dane oraz informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 12, 14, 15 i 19–21, są udostępniane jeżeli organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 8, posiadają na podstawie odrębnych przepisów uprawnienia do dostępu do tych danych lub informacji przetwarzanych w systemach źródłowych.

10. Organy i inne podmioty, o których mowa w ust. 8 ust. 1–7 i 9–16, w celu uzyskania danych przetwarzanych w KRC, spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w ich systemie teleinformatycznym kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał,
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania

– uzgodnione z Komendantem Głównym Straży Granicznej w drodze pisemnego porozumienia.

11. Dane przetwarzane w KRC są przechowywane przez okres ich przechowywania w systemach źródłowych, określony w odrębnych przepisach dotyczących tych systemów. Po upływie tego okresu, dane są automatycznie usuwane z KRC.

12. Komendant Główny Straży Granicznej jest administratorem danych przetwarzanych w KRC.

13. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia właściwą eksploatację techniczną i bezpieczeństwo funkcjonowania KRC oraz ochronę danych przetwarzanych w KRC.

14. Komendant Główny Straży Granicznej stosuje środki techniczne i organizacyjne w celu skutecznej ochrony danych osobowych, odpowiednie do zagrożeń oraz do kategorii danych objętych ochroną. Środki te w szczególności zapewniają, aby dane

osobowe nie były udostępnione nieupoważnionym osobom fizycznym lub innym nieupoważnionym podmiotom.

15. W przypadku gdy Komendant Główny Straży Granicznej, inny organ administracji publicznej lub inny podmiot realizujący zadania publiczne posiada informacje, że dane przetwarzane w systemie źródłowym są niezgodne z prawdą lub są nieaktualne, informuje o tym, w formie elektronicznej, organ lub inny podmiot, który prowadzi system źródłowy. Właściwy organ lub podmiot, który prowadzi system źródłowy, dokonuje weryfikacji danych i w przypadku potwierdzenia, że dane są niezgodne z prawdą lub nieaktualne, dokonuje odpowiednich zmian danych przetwarzanych w systemie źródłowym, zawiadamiając o tym organ lub podmiot, który przekazał informacje.

16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych uczestniczy w realizacji zadań związanych z rozwojem i utrzymaniem KRC.

17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne umożliwiające integrację systemów źródłowych z KRC w celu jego zasilania w zakresie danych i informacji przetwarzanych w tych systemach, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony danych.”;

2) w art. 3a w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) pełnienie funkcji jednostki krajowej ETIAS, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.⁷⁾).”.

Art. 40. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276, z 2025 r. poz. 1235 oraz z 2026 r. poz. 252) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) w pkt 7 po wyrazach „w ustawie” dodaje się wyrazy „lub przepisach prawa Unii Europejskiej”,

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

b) pkt 9–10a otrzymują brzmienie:

- „9) organom administracji rządowej, organom samorządu terytorialnego oraz innym organom wykonującym zadania publiczne, w przypadkach kiedy jest to uzasadnione potrzebą wykonania nałożonych na nie zadań, określonych w ustawie lub przepisach prawa Unii Europejskiej;
- 10) pracodawcom, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia pracownika, co do którego z przepisów ustawy lub przepisów prawa Unii Europejskiej wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej;
- 10a) osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niebędącym osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną - w przypadkach, w których z przepisów ustawy lub przepisów prawa Unii Europejskiej wynika wymóg niekaralności członków ich organów, współników lub prokurentów, w odniesieniu do członków lub kandydatów na członków tych organów, współników lub prokurentów;”;

2) w art. 19 ust. 1aa otrzymuje brzmienie:

„1aa. Jeżeli przepisy szczególne nie ograniczają zakresu udzielonej informacji, podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 4–7 i 8 mogą uzyskiwać informacje o osobie lub informacje o podmiocie zbiorowym na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze także na żądanie, z wyjątkiem przypadku gdy występują o informację o osobie będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816, chyba że wystąpienie o informację następuje po uprzednim sprawdzeniu osoby w systemie ECRIS-TCN albo podmiot występujący o informację odstąpił od skorzystania z systemu ECRIS-TCN.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 223, 389, 619, 621 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 88b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej, wydaje postanowienie o umieszczeniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje, w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niej

aresztu dla cudzoziemców. Sąd wydaje postanowienie po wysłuchaniu wnioskodawcy lub osoby, w której imieniu wnioskodawca występuje.”;

2) w art. 89n dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Szef Urzędu niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o wydaniu dokumentu podróży, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia nr 2018/1240, Szef Urzędu po wydaniu karty pobytu, jej wymianie lub wydaniu kolejnej karty pobytu cudzoziemcowi przekazuje niezwłocznie, na jego wniosek, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, informacje o posiadaniu przez cudzoziemca, któremu została wydana lub wymieniona karta pobytu, ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 ust.1 rozporządzenia 2018/1240.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 1164 i 1794) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 8c dodaje się art. 8d w brzmieniu:

„Art. 8d. Wojewoda, który wydał, wymienił lub wydał nową kartę pobytową lub kartę stałego pobytu albo który wydał, wymienił lub wydał nowe zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu lub dokument potwierdzający prawo stałego pobytu obywatelowi Zjednoczonego Królestwa niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o wydaniu tego dokumentu cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

(ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”;;

2) w art. 9 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Członek rodziny niebędący obywatelem UE, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile posiada ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, uprawniające do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest wymagane.”;

3) w art. 11 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 9 ust. 4, chyba że udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób, lub”;;

4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Komendant placówki Straży Granicznej umożliwi obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE, przez okres nie dłuższy niż 72 godziny przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podjęcie działań zmierzających do uzyskania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 9 ust. 4, albo do udowodnienia w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że osoby te są uprawnione do korzystania ze swobody przepływu osób.”;

5) w art. 78e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154, 1795 i 1847) w załączniku do ustawy w części I po ust. 52d dodaje się ust. 52e w brzmieniu:

	52e. Przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu:		
--	--	--	--

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

	1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej		
	2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen	350 zł	

Art. 44. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1355 oraz z 2024 r. poz. 1688) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS przysługuje Straży Granicznej również w związku z rozpatrywaniem wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnieniem albo cofnięciem zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a, d, e albo g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240.”;

2) w art. 6 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) rozpatrzenia wniosku o wydanie zezwolenia na podróż, unieważnienia albo cofnięcia zezwolenia na podróż, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a, d, e albo g rozporządzenia 2018/1240, przysługuje Straży Granicznej;”.

Art. 45. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2025 r. poz. 1675 oraz z 2026 r. poz. 26) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 25 dodaje się art. 25a i art. 25b w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Główny Inspektor Sanitarny, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz państwowi graniczni inspektorzy sanitarni tworzą Wspólny Punkt Kontaktowy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwany dalej „Wspólnym Punktem Kontaktowym”, właściwy w sprawach zagrożeń transgranicznych, w szczególności współpracy z właściwymi organami Straży Granicznej.

10)Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności wydawanie opinii w ramach konsultacji krajowych, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w europejskim systemie informacji o podróży oraz zezwolen na podróż (ETIAS) (Dz. U. poz. ...).

3. W ramach działalności Wspólnego Punktu Kontaktowego państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz graniczni inspektorzy sanitarni posiadają dostęp do danych przetwarzanych w rejestrze, o którym mowa w art. 30 ust. 1, niezależnie od swojej właściwości miejscowej.

4. Główny Inspektor Sanitarny określi, w drodze zarządzenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia, organizację Wspólnego Punktu Kontaktowego, sposobu jego funkcjonowania i realizacji zadań.

Art. 25b. 1. Jeżeli w toku kontroli granicznej jest konieczne zasięgnięcie opinii Wspólnego Punktu Kontaktowego z uwagi na zagrożenie dla zdrowia publicznego jakie może stanowić wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym wysokie ryzyko epidemiczne związane z markerem, o którym mowa w art. 47 ust. 2 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2018/1240”, komendant placówki Straży Granicznej występuje o przedstawienie takiej opinii.

2. Komendant placówki Straży Granicznej przekazuje Wspólnemu Punktowi Kontaktowemu dokumenty, informacje lub wyjaśnienia przedstawione przez cudzoziemca w toku kontroli granicznej, celem dokonania weryfikacji i oceny stwarzania zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego.

3. Wspólny Punkt Kontaktowy przekazuje komendantowi placówki Straży Granicznej opinię, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 12 godzin od momentu wystąpienia o jej przedstawienie.

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str.11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

4. Nieprzekazanie opinii w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 3, traktuje się jako pozytywną opinię dotyczącą cudzoziemca w zakresie braku stwarzania zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego.”;

2) w art. 30 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zgromadzone w rejestrze chorób zakaźnych dane cudzoziemców w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–8, a także aktualne dane o:

- 1) przebywaniu na izolacji lub izolacji w warunkach domowych lub naruszeniu tego obowiązku,
- 2) przebywaniu na kwarantannie lub naruszeniu tego obowiązku,
- 3) obowiązku leczenia lub naruszeniu tego obowiązku

– są udostępniane, w drodze teletransmisji, właściwym organom Straży Granicznej w związku z prowadzonymi przez nie czynnościami realizowanymi w celu weryfikacji zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym wysokiego ryzyka epidemicznego w związku z rozporządzeniem (UE) 2018/1240¹²⁾.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2025 r. poz. 1611) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Wojewoda lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o nabyciu obywatelstwa polskiego przez osobę posiadającą ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240.”;

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str.11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str.11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

- 2) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. Wojewoda lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, w zakresie swojej właściwości, niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o potwierdzeniu, na podstawie art. 55, posiadania obywatelstwa polskiego przez osobę, która posiada ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 28 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakazu ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”;

- 2) po art. 79b dodaje się art. 79c:

„Art. 79c. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.¹⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1240”, organ, który wydał wizę Schengen lub wizę krajową, przekazuje niezwłocznie, na wniosek cudzoziemca, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej informacje o wydaniu tej wizy cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.”;

- 3) w art. 85 w ust. 1 po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „na podstawie tej wizy”;

- 4) w art. 99 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach ruchu bezwizowego i posiada zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, lub”;

14) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

- 5) w art. 100 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem, dodaje się wyraz „lub” oraz dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) złożył wniosek podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, lub przebywa na tym terytorium bez tego zezwolenia, jeżeli jest ono wymagane.”;
- 6) w art. 105 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie później niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;
- 7) użyte w art. 132 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art.137c, w art. 147 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 154 w ust. 1–3, w art. 157d w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 157j w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 164 oraz w art. 165 w ust. 1a, w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 1–5 i 8–10”;
- 8) w art. 139f w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) wniosek o udzielenie tego zezwolenia został złożony podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca, któremu ma być ono udzielone, albo podczas pobytu tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;
- 9) w art. 139l ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jednostka przyjmująca składa wniosek o udzielenie kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, nie później niż w ostatnim dniu legalnego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tego zezwolenia.”;
- 10) w art. 139s w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy został złożony podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca, któremu ma być ono udzielone albo podczas pobytu tego cudzoziemca na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

11) w art. 139t ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka przyjmująca składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na tym terytorium oraz nie później niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

12) w art. 141 wyrazy „Przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9” zastępuje się wyrazami „Przepisów art. 100 ust. 1 pkt 9 i 10”;

13) w art. 165:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2 lub art. 160 pkt 2, nie można odmówić udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, jeżeli wyłączną przyczyną odmowy byłby nielegalny pobyt tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pobyt tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

b) w ust. 4 wyrazy „przepisu art. 100 ust. 1 pkt 9” zastępuje się wyrazami „przepisów art. 100 ust. 1 pkt 9 i 10”;

14) w art. 178 wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 2, 3 i 6–9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 2, 3 i 6–10”;

15) w art. 185b wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 2–9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 2–10”;

16) w art. 187 w pkt 6 i 7 po wyrazach „cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie” dodaje się wyrazy „albo bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem”;

17) w art. 191:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 9 i 10”,
- w pkt 4 wyrazy „art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz 6-9” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz 6–10”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcowi, który osiągnął pełnoletność w trakcie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności w ciągu 1 roku od dnia, w którym osiągnął pełnoletność, nie można odmówić udzielenia tego zezwolenia, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca, a wyłączną podstawą odmowy byłby jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego pobyt na tym terytorium bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

18) w art. 196:

a) w ust. 1 w pkt 1:

- po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli było ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem, lub”,

- dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) w ramach ruchu bezwizowego i posiada zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, lub”,

b) w ust. 3 wyrazy „Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a” zastępuje się wyrazami „Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. a, aa oraz e”;

19) w art. 202 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt stały, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie później niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

- 20) w art. 206 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie.”;
- 21) w art. 213 w ust. 1 w pkt 1:
- a) po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:
„aa) bez ważnego zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem, lub”;
- b) dodaje się lit. i w brzmieniu:
„i) w ramach ruchu bezwizowego oraz posiada zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, lub”;
- 22) w art. 218a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Cudzoziemiec składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie później niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z tym rozporządzeniem.”;
- 23) w art. 222a w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie.”;
- 24) po art. 248a dodaje się art. 248b w brzmieniu:
„Art. 248b. W przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 6 rozporządzenia 2018/1240, organ, który wydał lub wymienił kartę pobytu, przekazuje niezwłocznie, na wniosek cudzoziemca, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, informacje o wydaniu lub wymianie karty pobytu cudzoziemcowi posiadającemu ważne zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.”;
- 25) w art. 299:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu ważności zezwolenia na podróż uprawniającego do

wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240.”,

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie, o którym mowa w ust. 6 i 6a, uważa się za legalny, chyba że wniosek o przedłużenie mu wizy Schengen lub wizy krajowej lub o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE został złożony po upływie okresu jego legalnego pobytu na tym terytorium lub po upływie ważności zezwolenia na podróż, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240.

8. Przepisów ust. 1, 2, 5-6a nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec posiada ważny dokument uprawniający go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub z niniejszej ustawy, z innych ustaw lub aktów prawa Unii Europejskiej wynika, że jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny oraz posiada ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240.”,

c) po ust. 8a dodaje się ust. 8b w brzmieniu:

„8b. Przepisów ust. 2a nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec posiada ważny dokument uprawniający go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub z niniejszej ustawy, z innych ustaw lub aktów prawa Unii Europejskiej wynika, że jego pobyt na tym terytorium uważa się za legalny, z wyłączeniem pobytu, o którym mowa w art. 299 ust. 2.”,

d) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej lub o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny lub o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej została wydana w związku ze złożeniem kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, lub”;

26) w art. 300

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemiec składa wniosek o przedłużenie okresu pobytu w ramach ruchu bezwizowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osobiście, nie później niż w ostatnim dniu roboczym jego legalnego pobytu na tym terytorium w ramach ruchu bezwizowego oraz nie później niż w ostatnim dniu ważności zezwolenia na

podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, i uzasadnia ten wniosek.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Cudzoziemcowi odmawia się przedłużenia okresu pobytu w ramach ruchu bezwizowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w dniu złożenia wniosku przebywał na tym terytorium bez ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, lub przebywa na tym terytorium bez tego zezwolenia, jeżeli jest wymagane.”;

27) w art. 302:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przebywa lub przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnego zezwolenia na podróż uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest lub było ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240, lub”,

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) obowiązuje zakaz ponownego wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen albo zakaz ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisów ust. 1 pkt 1a nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 299 ust. 8b.”;

28) w art. 314 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadkach, o których mowa w art. 302 ust. 1 pkt 1–8 i 10–16, poucza cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, które nie uprawnia do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub inne zezwolenie uprawniające go do pobytu, udzielone przez państwo stosujące dyrektywę 2008/115/WE, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu na terytorium tego państwa.”;

29) w art. 320:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ, który w pierwszej instancji wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może cofnąć zakaz, o którym mowa w art. 318, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, jeżeli cudzoziemiec wykaże, że wykonał obowiązki wynikające z decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, chyba że jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W sprawach o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu nie stosuje się przepisu art. 261 § 4 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

30) w art. 321 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania odwołania. Jeżeli odwołanie nie spełnia wymogów przewidzianych przepisami prawa, termin załatwienia sprawy biegnie od dnia uzupełnienia braków.

4. W sprawach, o których mowa w ust. 1, obowiązek, o którym mowa w art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143), właściwy organ realizuje w terminie 90 dni od dnia otrzymania skargi.”;

31) w art. 334:

a) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz pkt 7 w brzmieniu:

„7) na wniosek którego zostało umorzone postępowanie o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, a nie upłynął termin, o którym mowa w art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a.”,

b) w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w terminie 7 dni przed upływem terminu, o którym mowa w art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 7.”;

- 32) w art. 397 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) Straż Graniczna – występuje do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej z wnioskiem o umieszczenie małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo–wychowawczej lub w strzeżonym ośrodku.”;
- 33) w art. 401 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek organu Straży Granicznej, sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę wnioskującego organu Straży Granicznej.”;
- 34) w art. 428 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) rejestr pouczeń udzielonych cudzoziemcom posiadającym ważne zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, które nie uprawnia do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, udzielone przez państwo stosujące dyrektywę 2008/115/WE, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu na terytorium tego państwa;”;
- 35) w art. 430 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. W rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 6, przechowuje się dane cudzoziemców, którzy zostali pouczeni o obowiązku niezwłocznego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które udzieliło im zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na podróż, o którym mowa w art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, lub innego zezwolenia uprawniającego do pobytu.”;
- 36) w art. 459 w ust. 1 po wyrazach „wymaganą wizę” dodaje się przecinek i wyrazy „ważne zezwolenie na podróż, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240”;
- 37) w art. 462:
a) w ust. 1 po wyrazach „wymaganej wizy” dodaje się przecinek i wyrazy „ważnego zezwolenia na podróż, jeżeli jest ono wymagane, zgodnie z rozporządzeniem 2018/1240”,
b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Organ prowadzący postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary administracyjnej, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do Komendanta Głównego Straży Granicznej o udostępnienie danych z operacji przetwarzania

danych przeprowadzonych przez przewoźnika w ramach portalu dla przewoźników, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. k rozporządzenia 2018/1240.”,

- c) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) z powodu braku technicznej możliwości spowodowanej awarią jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS, określonego w art. 6 rozporządzenia 2018/1240, nie mógł dokonać zapytania i uzyskać dostępu do danych dla przewoźników, o którym mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. Prawo konsularne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1329 orz z 2025 r. poz. 1006 i 1171) w art. 34 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

- „3a) przeprowadza rozmowę z cudzoziemcem w sprawach dotyczących zezwolenia na podróż, sporządza i przekazuje opinię z tej rozmowy, a jeżeli dokonał zapisu rozmowy, przekazuje także jej zapis.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 621 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203):

- 1) w art. 3 w ust. 3 w pkt 6 i w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „ruchu bezwizowego” dodaje się wyrazy „oraz posiada ważne zezwolenia na podróż, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1, z późn. zm.¹⁵⁾), jeżeli jest ono wymagane.”;
- 2) w art. 73 ust. 4–6 otrzymują brzmienie:
- „4. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę przetwarza się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1, dane, o których mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914, 1366 i ...), jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu, w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 193 z 17.06.2020, str. 16, Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11, Dz. Urz. UE L 249 z 14.07.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 2024/1356 z 22.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1358 z 22.05.2024.

5. W rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pracę sezonową przetwarza się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 47, dane, o których mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji wniosków, zaświadczeniach, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu, w celu prowadzenia postępowań w sprawach zezwoleń na pracę sezonową oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.

6. W rejestrze spraw dotyczących oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi przetwarza się dane, o których mowa w art. 62 ust. 1–3 i art. 70 ust. 1, 2 i 5, dane, o których mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, jak również informacje o dokumentach dołączanych w postępowaniu, postanowieniach, wpisach do ewidencji oświadczeń, decyzjach administracyjnych i orzeczeniach sądu, w celu prowadzenia postępowań w sprawach oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi oraz udostępniania danych uprawnionym organom i instytucjom.”;

3) w art. 75 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu pracy cudzoziemcowi wykorzystuje dane i informacje dotyczące cudzoziemca uzyskane z Krajowego Rejestru Cudzoziemców, o których mowa w art. 2c ust. 6 ustawy z dnia 12 października o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367).”.

Art. 50. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620, 1746 i 1794) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 w pkt 22 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) Główny Identyfikator Cudzoziemca, o którym mowa w art. 2c ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2026 r. poz. 367 i ...).”;

2) w ust. 3:

a) w pkt 1 wyrazy „ust. 2 pkt 1–11, 13–15 i 20–22” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–11, 13–15 i 20–23”,

b) w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15, 20 i 22” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–13, pkt 14 lit. e, pkt 15, 20, 22 i 23”,

- c) w pkt 3 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 3, 4, pkt 5 lit. a, pkt 6 i 20” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1, 3, 4, pkt 5 lit. a, pkt 6, 20 i 23”,
- d) w pkt 4 wyrazy „ust. 2 pkt 1–3, 7, pkt 8 lit. a i b, pkt 10 i 17” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–3, 7, pkt 8 lit. a i b, pkt 10, 17 i 23”,
- e) w pkt 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a i pkt 21” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1–7, 11, pkt 15 lit. a, pkt 21 i 23”,
- f) w pkt 9 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 7, 8 i 10” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1, 7, 8, 10 i 23”,
- g) w pkt 10 wyrazy „ust. 2 pkt 1, 3 i 7” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1, 3, 7 i 23”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 51. 1. Okres przejściowy oraz okres karencji w zakresie wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż, na zasadach określonych w art. 83 rozporządzenia 2018/1240, stosuje się od daty uruchomienia systemu ETIAS, zgodnie z art. 88 ust. 5 rozporządzenia 2018/1240.

2. W okresie przejściowym, o którym mowa w art. 83 ust. 1 rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust. 1, art. 299 ust. 2a oraz 7 i 8, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a, art. 314 ust. 1, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli w okresie karencji, o którym mowa w art. 83 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia 2018/1240, zezwolono cudzoziemcowi na przekroczenie granicy zewnętrznej w przypadku, o którym mowa w art. 83 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia 2018/1240, nie stosuje się do niego przepisów art. 99 ust. 1 pkt 8a, art. 100 ust. 1 pkt 10, art. 105 ust. 1, art. 132, art. 139f ust. 2 pkt 3, art. 139s ust. 1 pkt 5, art. 139t ust. 1, art. 141, art. 147 ust. 1 i 2, art. 154 ust. 1–3, art. 157d ust. 1 i 2, art. 164, art. 165 ust. 1a i 4, art. 178, art. 185b, art. 187 pkt 6 i 7, art. 191 ust. 1 pkt 1 i 4, art. 196 ust. 1 pkt 1 lit. aa oraz e, art. 202 ust. 1, art. 213 ust. 1

pkt 1 lit. aa oraz i, art. 218a ust 1, art. 299 ust. 2a oraz 7 i 8, art. 300 ust. 2 i 2a, art. 302 ust. 1 pkt 1a, art. 314 ust. 1, art. 459 ust. 1, art. 462 ust. 1, 2a i ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w okresie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następującego po tym przekroczeniu.

Art. 52. Straż Graniczna i konsulowie współpracują z Komisją Europejską w celu realizacji kampanii informacyjnej zgodnie z art. 72 w związku z art. 83 ust. 2–4 i 5 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 53. Komendant Główny Straży Granicznej współpracuje w zakresie przeprowadzania kompleksowego testu ETIAS, zgodnie z art. 88 ust. 2 rozporządzenia 2018/1240.

Art. 54. 1. Komendant Główny Straży Granicznej, przed uruchomieniem KSI ETIAS, występuje do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli w zakresie spełniania przez KSI ETIAS wymogów określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera opis środków technicznych i organizacyjnych, w szczególności w zakresie zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do KSI ETIAS.

3. Komendant Główny Straży Granicznej współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych w celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, w szczególności w zakresie udzielania informacji i wyjaśnień.

4. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zastępca Prezesa Urzędu lub upoważnieni przez niego pracownicy Urzędu Ochrony Danych Osobowych, mają prawo do:

- 1) wstępu do pomieszczenia, w którym zlokalizowany jest KSI ETIAS i przeprowadzenia niezbędnych badań lub innych czynności kontrolnych – w godzinach od 6.00 do 22.00 i za okazaniem imiennego upoważnienia oraz legitymacji służbowej;
- 2) żądania złożenia, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywania i przyjmowania oświadczeń osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 3) przetwarzania informacji, wglądu do dokumentów i dostępu do danych mających bezpośredni związek z przedmiotem kontroli oraz sporządzania ich kopii;

- 4) przeprowadzania oględzin poszczególnych elementów KSI ETIAS, w tym urządzeń lub oprogramowania;
- 5) zlecenia sporządzania ekspertyz i opinii.

5. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych przedstawia Komendantowi Głównemu Straży Granicznej pisemną opinię w zakresie spełnienia przez KSI ETIAS wymogów określonych w przepisach o ochronie danych osobowych, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w KSI ETIAS przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej zalecenia pokontrolne w formie pisemnej.

6. W przypadku przedstawienia przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych zaleceń pokontrolnych, Komendant Główny Straży Granicznej ma prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń odnośnie do przekazanych zaleceń pokontrolnych – w terminie 7 dni od dnia otrzymania tych zaleceń.

7. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 6, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych może:

- 1) uznać zgłoszone zastrzeżenia za niezasadne i podtrzymać zalecenia pokontrolne;
- 2) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w części, a w pozostałym zakresie podtrzymać zalecenia pokontrolne;
- 3) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w całości i wydać pozytywną opinię.

8. W przypadku niezgłoszenia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej zastrzeżeń, jak również w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Komendant Główny Straży Granicznej jest obowiązany wykonać zalecenia pokontrolne, a następnie wystąpić z wnioskiem do organu, który przedstawił zalecenia pokontrolne, o ponowne przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1.

Art. 55. Komendant Główny Straży Granicznej, przed uruchomieniem KSI ETIAS, informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o gotowości do uruchomienia produkcyjnego KSI ETIAS.

Art. 56. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, przed uruchomieniem KSI ETIAS, sprawdza gotowość do prawidłowej eksploatacji KSI ETIAS przez poszczególne organy uprawnione do bezpośredniego dostępu do KSI ETIAS. W celu sprawdzenia gotowości, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 33 ust. 2 i art. 34.

Art. 57. Od dnia wejścia w życie art. 39 pkt 2 Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia zasilanie, w drodze teletransmisji, Krajowego Rejestru Cudzoziemców, o którym mowa w art. 2c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zwanego dalej „KRC”, danymi i informacjami przez system teleinformatyczny prowadzony na podstawie art. 2b ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 58. 1. Organy administracji publicznej oraz inne podmioty realizujące zadania publiczne, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 i 9–10 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, współpracują z Komendantem Głównym Straży Granicznej w zakresie niezbędnym do integracji ich własnych systemów teleinformatycznych z KRC, w celu zapewnienia zasilania KRC danymi i informacjami na podstawie art. 2c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Organ lub podmiot, o którym mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 i 9–10 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

- 1) przygotowuje prowadzony przez siebie system teleinformatyczny lub systemy teleinformatyczne do integracji z KRC na podstawie dokumentacji technicznej opracowanej przez Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 2) występuje do Komendanta Głównego Straży Granicznej o sprawdzenie i potwierdzenie poprawnej integracji.

3. Integracja systemów teleinformatycznych prowadzonych przez organy i podmioty, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 i 9–10 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z KRC, następuje w terminie nie dłuższym niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie art. 39 pkt 1.

4. Komendant Główny Straży Granicznej informuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zakończeniu integracji danego systemu teleinformatycznego prowadzonego przez organ lub podmiot, o którym mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 i 9–10 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, a w przypadku gdy taki organ lub podmiot prowadzi więcej niż jeden system teleinformatyczny podlegający integracji z KRC, o zakończeniu integracji ze wszystkimi systemami teleinformatycznymi prowadzonymi przez ten organ lub podmiot.

Art. 59. 1. Przepis art. 2c ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie obowiązku zasilania KRC, w drodze teletransmisji, danymi i informacjami,

stosuje się do danego organu lub podmiotu, o którym mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 i 9–10 tej ustawy, od dnia określonego w komunikacie, o którym mowa w art. 60.

2. Przepis art. 2c ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie udostępniania, w drodze teletransmisji, danych i informacji przetwarzanych w KRC, stosuje się od momentu pierwszego zasilenia KRC danymi i informacjami na podstawie art. 2c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 60. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający dzień rozpoczęcia zasilania KRC, w drodze teletransmisji, danymi i informacjami z systemu teleinformatycznego lub systemów teleinformatycznych jednego lub kilku organów lub podmiotów, o których mowa w art. 2c ust. 3 pkt 1–7 i 9–10 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 61. Wysokość opłaty skarbowej ustalonej w ustawie zmienianej w art. 43, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wniosków o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen składanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 62. Do czasu zapewnienia rozwiązań technicznych i organizacyjnych umożliwiających udostępnianie właściwym organom Straży Granicznej, w drodze teletransmisji, danych zgromadzonych w rejestrze chorób zakaźnych, o którym mowa w art. 30 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 45, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

- 1) Komendant Główny Straży Granicznej, przeprowadzając konsultacje krajowe, zwraca się jednocześnie do organu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 15,
- 2) komendant placówki Straży Granicznej, występując o przedstawienie opinii, o której mowa w art. 25b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 45, zwraca się jednocześnie do Wspólnego Punktu Kontaktowego

– o dokonanie sprawdzenia w tym rejestrze.

Art. 63. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla Komendanta Głównego Straży Granicznej 174 956 tys. zł, z czego w:

- 1) 2027 r. – 1 062 tys. zł;
- 2) 2028 r. – 12 478 tys. zł;

- 3) 2029 r. – 23 040 tys. zł;
- 4) 2030 r. – 30 750 tys. zł;
- 5) 2031 r. – 7 175 tys. zł;
- 6) 2032 r. – 22 038 tys. zł;
- 7) 2033 r. – 0 zł;
- 8) 2034 r. – 12 300 tys. zł;
- 9) 2035 r. – 66 113 tys. zł;
- 10) 2036 r. – 0 zł.

2. Komendant Główny Straży Granicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wdraża mechanizm korygujący, polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy, do poziomu zgodnego z limitem wydatków przyjętym dla danego roku budżetowego oraz kolejnych lat poprzez:

- 1) rozłożenie wymiany sprzętu na kolejne lata – w przypadku wymiany sprzętu;
- 2) zakup wsparcia do licencji na krótszy okres – w przypadku zakupu wsparcia do licencji.

Art. 64. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych 4 884 tys. zł, z czego w:

- 1) 2027 r. – 436 tys. zł;
- 2) 2028 r. – 447 tys. zł;
- 3) 2029 r. – 458 tys. zł;
- 4) 2030 r. – 469 tys. zł;
- 5) 2031 r. – 482 tys. zł;
- 6) 2032 r. – 493 tys. zł;
- 7) 2033 r. – 505 tys. zł;
- 8) 2034 r. – 517 tys. zł;
- 9) 2035 r. – 532 tys. zł;
- 10) 2036 r. – 545 tys. zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75% limitu przewidzianego na ten rok, wielkość wydatków w IV kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.

Art. 65. 1. W latach 2026–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców 14 059 tys. zł, z czego w:

- 0) 2026 r. – 320 tys. zł;
- 1) 2027 r. – 6 065 tys. zł;
- 2) 2028 r. – 1 881 tys. zł;
- 3) 2029 r. – 662 tys. zł;
- 4) 2030 r. – 679 tys. zł;
- 5) 2031 r. – 696 tys. zł;
- 6) 2032 r. – 713 tys. zł;
- 7) 2033 r. – 731 tys. zł;
- 8) 2034 r. – 749 tys. zł;
- 9) 2035 r. – 768 tys. zł;
- 10) 2036 r. – 795 tys. zł.

2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75 % limitu przewidzianego na ten rok, wielkość wydatków w IV kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.

Art. 66. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla Komendanta Głównego Policji 140 tys. zł, z czego w:

- 1) 2027 r. – 140 tys. zł;
- 2) 2028 r. – 0 zł;
- 3) 2029 r. – 0 zł;
- 4) 2030 r. – 0 zł;

- 5) 2031 r. – 0 zł;
- 6) 2032 r. – 0 zł;
- 7) 2033 r. – 0 zł;
- 8) 2034 r. – 0 zł;
- 9) 2035 r. – 0 zł;
- 10) 2036 r. – 0 zł.

2. Komendant Główny Policji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75 % limitu przewidzianego na ten rok, wielkość wydatków w IV kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.

Art. 67. 1. W latach 2027–2036 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi dla Głównego Inspektora Sanitarnego 6 281 tys. zł, z czego w:

- 1) 2027 r. – 549 tys. zł;
- 2) 2028 r. – 577 tys. zł;
- 3) 2029 r. – 590 tys. zł;
- 4) 2030 r. – 604 tys. zł;
- 5) 2031 r. – 620 tys. zł;
- 6) 2032 r. – 636 tys. zł;
- 7) 2033 r. – 651 tys. zł;
- 8) 2034 r. – 668 tys. zł;
- 9) 2035 r. – 684 tys. zł;
- 10) 2036 r. – 702 tys. zł.

2. Główny Inspektor Sanitarny monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75 % limitu przewidzianego na ten rok, wielkość wydatków w IV kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.

Art. 68. Ustawa wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 88 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającego europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, z wyjątkiem:

- 1) art. 3 ust. 1 pkt 4 i art. 30 ust. 1 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 11 ust.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylecia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/ WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 11);
- 2) art. 6 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 3–6 i 8, art. 7, art. 31, art. 33 ust. 2 i art. 34 w zakresie, o którym mowa w art. 55, art. 36, art. 39 pkt 1, art. 40, art. 41 pkt 1, art. 42 pkt 5, art. 43, art. 47 pkt 1, 3, 25 lit. d, 27 lit. b, 29-33, art. 50, art. 52-61 oraz art. 63-67, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.